

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob torkih, četrkih
 in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri večer. — Obojno izdanje stane:
 za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
 za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
 Naročnino je plačevati naprej na naročbe
 brez priložene naročnine se uprava ne
 ozira.
 Posamične številke se dobivajo v pro-
 dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.,
 izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglašati se računa po tarifu v petitu; za
 naslove z debelimi črkami se plačuje
 prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
 Poslana, osmrtnice in javno zahvale, do-
 mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
 ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
 biti frankovano, ker nefrankovana se ne
 sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
 jema *upravnništvo* ulica Molino pic-
 colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
 je plačevati loco Trst. Odprište reklama-
 cije so prosto poštne.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost“ je med!

Ob desetletnici.

XI. občni zbor moške podružnice družbe sv.
 Cirila in Metoda v Trstu, v nedeljo dne 23.
 februarja 1896. ob 2. uri popoldne v pro-
 storih sl. „Del. podp. društva“.

(Dalje.)

Gospoda moja! Za kratko dobo 10 let in za
 naše borne razmere so to pač uspehi, da si jih
 lepših in boljših ne moremo želeli! Sveta dolžnost
 nam je toraj, da ob tej priliki povdarjamo neome-
 jeno hvaležnost in ljubezen tržaških Slovencev do
 družbe sv. Cirila in Metoda, hvaležnost in ljube-
 zen do dičnih mož, ki so jo ustanovili, vodili in
 jo še vodijo. Spominjamo se hvaležnega srca na-
 šega naroda-trpina, čegar žuljave roke so v naši
 šolski družbi zgradile toli prekrasno, toli mogočno
 svetišče domovinske ljubezni. Spominjamo se hva-
 ležnim srcem tudi mož, ki so delovali posebno za
 našo podružnico, bodisi da so jej bili požrtvovalni
 odborniki, bodisi da so jo sicer podpirali besedo
 in dejanjem; in tu naj naš spomin velja pred
 vsem onim zaslužnim udom podružničnega načel-
 ništva, katere nam je kruta smrt odtrgala sredi
 iz navdušenega delovanja, in ki sedaj že dolgo
 počivajo v preranem, hladnem grobu, to so bivši
 prvomestnik Dolenc, bivši zapisnikar Žvab in bivši
 blagajnik Gorup. Naše častno priznanje pa bodi
 končno še neumornemu družbinemu učiteljstvu,
 ki svoje moči rado in vapešno posvečuje versko-
 narodni vzgoji izročene mu šolske mladine.

Naj bi družbine činitelje tudi nadalje vedno
 vedila, tešila in krepila ponosna zavest, da delajo
 za plemenito stvar, za sveto stvar, za stvar ve-
 soljnega naroda slovenskega! Ta narod je za
 družbo sv. Cirila in Metoda že žrtvoval svote,
 katere smemo z ozirom na njegove gmotne raz-
 mere res imenovati naravnost ogromne, in pač
 neizmerna je morala biti ljubezen, ki ga je navdu-
 šila k taki velikanski požrtvovalnosti. Pa pomi-
 slimo, da ta ljubezen zdet poraja ljubezen,
 ljubezen do milega nam materinega je-
 zika, ljubezen do milega nam roda v nežnih
 srcih naše šolske mladine! In če prevdarimo, da

bi bil velik del te šolske mladine brez družbinih
 zavodov pač za vselej izgubljen in odtujen svo-
 jemu narodu; če prevdarimo, da nam naša družba
 v svojih zavodih na pravi katoliško-narodni pod-
 lagi vzgaja marsikacega čilega rodoljuba, marsi-
 kako čvrsto narodnjakinjo, potem moramo le iz
 vsega srca, iz vse duše želeli, naj bi v našem
 narodu nikdar ne ugasnil sveti ogenj plemenitega
 navdušenja za dično našo družbo! Rasti in pro-
 cvitaj se ter rodi nam obilega sadu, Ti naš ponos
 in naše veselje, Ti vseslovenska šolska družba pod
 mogočnim varstvom svetih bratov-zaslužnikov Ci-
 rila in Metoda! Dal Bog, da nam odpreš še raz-
 red za razredom, še zavod za zavodom, nad kojimi
 smeš po vsej pravici zlatoblestečimi črkami zapi-
 sati, da so trden branik, ki je postavil narod slo-
 venski svoji mladini, narod svoji bodočnosti, na-
 rod sebi! —

Zapisnikarjevo letno poročilo se je odobrilo
 soglasno.

2. b. Blagajnik g. dr. J. Abram prečita
 svoje letno poročilo:

Skupni račun za leto 1895.

Dohodki:

Vodstvo poslalo iz Ljubljane . . .	4225.28 gld.
Prenesek iz blagajne l. 1894. . .	169.04 „
Za prodane knjige . . .	145.88 „
Darovi izkazani v „Edinosti“ . . .	768.60 „
Pokroviteljina . . .	100.— „
Članarine za l. 1894. . .	40.— „
„ „ l. 1895. . .	107.— „
Veselica . . .	131.53 „
Cirilo-Metodijski dar . . .	198.20 1/2 „
Šolnina v otroškem vrtu . . .	29.77 „
Stanarine v šolskem poslopi . . .	62.— „
Ženska podružnica izročila . . .	329.70 „
Iztirjal dolžne doneske za l. 1894. . .	60.— „

Skupaj 6367.00 1/2 gld.

Stroški.

Plače učiteljstvu, šolskim sestram in postrežnici . . .	3339.66 gld.
Stanarina učiteljstvu . . .	380.— „
Nagrade . . .	430.— „

misli, kakšen namen ima ta nenavadni prihod.
 Ko so vsi trije sedli, ga je pogledala naravnost v
 oči kakor onaj o slovesu, in tega pogleda ni
 mogel Vilko vstrpeti.

„Kakšno opravilo vas je dovelo k nama,
 gospod graščak?“

„Sama nesreča, gospica!“

„Prosim, povejte“, je silila mati.

„Gospodična Milka, mi dva se poznavata dolgo.

Nikoli se nisem nehal kesati, da je prenehalo na-
 jino prijateljstvo. To je bila zame nesreča, katero
 bi utegnili poravnati samo vi, Milka.“

„Gospod graščak, že večkrat sem vam pre-
 povedala, nazivati me s krstnim imenom; morda
 tudi pomnite, kedaj je bilo to zadnjič. Tudi —“

„Oprostite skesanemu grešniku; oprostite mi,
 prosim, da sem vas tako lahkomišno razžalil.
 Vaše plemenito srce gotovo še spozna nekdanjega
 prijatelja. Prosim vas, gospica, saj niste bili nikoli
 trdosrčna. Milost, milost! . . . Poznam vas pre-
 dobro —“

„Žalibog!“

„Da, žalibog, da me je kedaj nesreča z
 mamljivo silo tirala od vas; tolaži me pa to, da
 me sedaj — ko sem spoznal, kaj sem z vami zgubil,
 vodi zopet k vam. Soproga mi je umrla. Sam sem

Najemnina za šolsko poslopje . . .	73.69 gld.
Šolske potrebščine . . .	129.87 „
Poprave in naprave v šol. poslopi . . .	922.79 „
Kurjava . . .	66.— „
Dimnikarija . . .	23.25 „
Tiskarski stroški . . .	35.76 „
Poštnina in razni stroški . . .	74.44 „
Izplačal prejšnjemu blagajniku iztirljivo podr. tirjatev na doneskih za l. 1894. . .	39.80 „
Hišni davek . . .	76.95 „
Drva, oglje in druge potrebščine šol- skih sester . . .	20.70 „
Pohištvo šolskih sester . . .	421.91 „
Poslal vodstvu v Ljubljano . . .	200.— „

Skupaj 6264.92 gld.

Saldo 102.08 1/2 „

Skupaj 6367.00 1/2 gld.

(Konec prih.)

Volilna preosnova.

Govor poslanca dr. Laginje v seji poslanske
 zbornice dne 21. februarja 1896.

Visoka zbornica!

Po včerajšnjih izbornih izvajanjih, kojim sem
 sledil največim zanimanjem, je pač možno povedati
 malo več novega o vladnih predlogah, o kojih se
 vrši ta razprava. Da sem se pa vendar oglašil za
 besedo, zgodilo se je to, da opozorim na neke od-
 nošaje, obstoječe v moji domovini Istri, in da na
 drugi strani na prvem mestu podam kratko izjavo
 o zmislju, katerega more imeti kakoršna si bodi
 prememba državnega temeljnega zakona o držav-
 nem zastopstvu — ozirom na narod hrvatski.

Znano je, da izdatni deli onih pokrajin, kjer
 bivajo naši slovenski soplemeniki, kakor tudi Istra
 nepobitno pripadajo pravno h kraljestvu in kroni
 Hrvatske, po poznanem kabinetnem pismu blago-
 pokojnega Njeg. Veličanstva cesarja Leopolda I.
 do beneškega senata. Celó za sedanjost uredbo mo-
 narhije imamo temeljnih zakonov, ki označujejo
 zastopstvo Dalmacije v tej visoki zbornici le ka-

na svetu kakor trst sredi valov. Nimam bitja, ka-
 terega bi se oklenil; ni je matere, kateri bi izro-
 čil ljubezniva otročiča. Gospica, milost, milost!
 Usmilite se vsaj ubožnih črvičev, ki sta tako po-
 trebna matere kakor slepec pogleda. Bodite mi
 soproga, Milka!

Dolgo mu je molče zrla v oko. Mati je že
 mislila: glejte, naša Milka, muhasta je sicer, mu-
 hasta, ali ugodne prilike ne zamudi rada. Morda
 res —?

„Veseli me, resnično me veseli vaše kesanje.
 Tudi vašima otrokoma bi bila rada, da, gotovo
 raje dobra mačeha, kakor ste jima vi pravi oče;
 otroka sta sirota, vedite. Ali kar se tiče vaše
 prošnje, ostanem še vedno tam in takšna kakor
 sem bila oni večer — morda ga še pomnite —
 ko ste mi dali slovo. Sirota sem — brez premo-
 ženja, vi pa bogat gospod.“

O ti priložnosti je mati vstala in šla iz sobe.

„Milka! Vi se šalite!“

„Potem se šali revež z revščino, kar ni več
 šala in se tudi ne podaje.“

„Saj se poznavata, Milka. Čemu tajite?“

„Kaj neki tajim, oprostite?“

(Dalje prihodnjič.)

PODLISTEK.

13

Zaradi imetja.

Novela. Spisal Dobráveo.
(Dalje.)

Nekaj dnij potem sta vdova Kalčeva in nje
 svak čisto postajala skupaj in se živahno razgo-
 varjala, ko ni bilo Milke zraven.

„Morda ne bo pomagalo“, je govorila vdova.

„Jaz upam, da se zgodi vse, kakor smo na-
 peljali. Oni tam — menda pač nekaj bere in —
 denarja je pa tudi potreben, če noče seči po po-
 sestvu. Tako so mi pravili one dni v trgu.“

„Bug daj, da ne bo zastonj.“

„Prav gotovo, a treba še potrpeti. Tudi dobra
 zdravila pomagajo le počasi.“

Naslednji dan se je oglašil v hiši nenavaden
 gost in prašal po Kalčevih. Z zadovoljnim na-
 smehom na licu ga je peljal strije v njihovo sta-
 novanje in se takoj vrnil. Bil je namreč graščak
 Vilko Zalesnik, a strije ni imel z gospodo nikoli
 rad preveč opravila. Kaj je zaneslo Vilka v to
 zavetje štirih delavnih rok?

Tudi vdova je težko prikrivala veselje, ko
 ga je pozdravila in pozvala Milko. Deklica je
 zardela, zopet obledela in se vzrla v stran. Ni si

kor začasno dejstvo, o katerem ni definitivno določeno v državnopravnem pogledu.

Kakor sin tega naroda in zlasti gledé na okolnost, da smo v jedni in isti monarhiji — dasi imamo vendar-le jedno državno pravo — vendar faktično zastopani v dveh državah, moram, kakor rečeno, povodom vsake spremembe državnoborskega volilnega reda zapričiti s pravnim zavarovanjem v prilog državnemu pravu hrvatskemu.

Toda razlika je med pravno podlago in pravnim zavarovanjem na jedni strani, in pripoznanjem resnično obstoječega stanja na drugi strani. Resnično obstoječega stanja se ne moremo ubraniti, in pripoznavati je je treba, dokler obstoji.

Iz tega stanja stvari sledi, da kakor zastopnikom svojega naroda nam ni le pravica, ampak tudi dolžnost, točno proučevati vse vladne predloge ter izjavljati svoje menenje o istih, da-li so koristni ali škodljivi državljanom sploh in našim sorojakom posebe. S tega stališča hočem na kratko proučiti obe vladni predlogi, ki sti danes v razpravi.

V svojem utemeljujočem poročilu, ki se skromno nazivlje pojasnjujočimi opazkami, pravi visoka vlada doslovno (čita):

„Podlaga, na koji so sezidani predležeči zakonski načrti, sestoji v zasnutju skupine volilnih upravičencev, bistveno različne od dosedanjih volilnih razredov.

Dočim je v poslednjih po namenih zakonodajca utelesnjena misel zastopstva interesov, pa naj bi novi volilni razred uveljavil ono volilno pravo, ki se dovoljuje sedaj državljanu kakor takemu, ne gledé na njega ostale gospodarske in socijalne odnošaje.

Isto misel povdarja visoka vlada v pojasnilih k §. 8 in §. 11 druge predloge, kjer pravi namreč, „da pri volitvi poslanca odpadejo izvestni davkoplačevalci, pripoznani dosedaj volilnimi možmi“, ker je volilno pravo v splošnem volilnem razredu po svoji naravi navezano na osebo državljanov in ker naj se loči od organizacij, v katerih se nahajaje isti. To je po mojem menenju temeljna misel in zdrava misel, ki je temeljna podlaga tem dvem vladnim predlogom. Toda, gospôda moja, po mojem nemerodavnem menenju je ta temeljna misel oškodovana v dvojnem pogledu pri praktičnem izvajanju v obliki zakona.

Enkrat so se, rekel bi, kapricirali, da je avtonomistiško načelo vzdržati v toliko, da v novi skupini, ki se ima zasnovati, pripade vsaki, tudi najmanjši kronovini vsaj po jeden poslanec.

Na drugi strani pa služi kakor podlaga za razdeljenje 72 mandatov ne le število prebivalstva, kar bi bilo jedine pravo za splošno volitev, ampak tudi direktni davek, ki se plačuje sedaj v dotični deželi, in vrhu tega še že obstoječe razmerje za pošiljanje v državni zbor. Ker se je toraj s to dvojno smerjo oškodovalo čisto načelo osebnega volilnega prava vsakega, povsem opravičenega državljana avstrijskega, tako in le tako se je moglo priti do sicer res teško umevnega dejstva, da v posamičnih deželah pripade jeden poslanec le na 26000 prebivalcev, dočim dobe v drugih deželah, še-le 60000, da celó 83.000 tudi jednega poslanca. Tu mi je le opozoriti na Predarisko, kjer dobe 26.989 prebivalcev jednega poslanca, Trst 26000 in nekaj več, Koroško 32000 in nekaj stotin, na Solnograd, kjer pride na 27000 prebivalcev jeden poslanec; potem narašča to razmerje tako nejednakomerno, da bode moja uboga ožja domovina Istra še-le za 60000 prebivalcev zastopana po jednem poslancu in Galicija dobi še-le za 83.000 prebivalcev jednega poslanca. Videti je toraj, gospôda moja, da se je s tem, da so tudi v splošnem volilnem razredu hoteli dati za vsako ceno po jednega poslanca tudi najmanjšim deželam, došlo do največjih krivic ob praktičnem izvajanju zakona.

Ta razdelitev poslancev ni izšla le, rekel bi, iz nasilnega vzdrževanja avtonomistiškega načela, ampak tudi iz računjenja sedanjega zemljiškega davka in tudi dosedanjega razmerja v razdelitvi poslancev.

Prvo bi bili na vse zadoje lahko opustili, ker po mojem menenju se avtonomistiška načela ne branijo toliko s tem, da prihajajo iz koje dežele v osrednji parlament nekaj več ali manj poslancev, ampak avtonomistiška načela se povspešujejo in branijo s tem, kolikor širša zakonodavno kompe-

tenco dobi v lastnem svojem deželnem zboru koje kraljestvo ali koja si bode dežela v tej državni polovici, in kolikor ožje se določi kompetenca osrednjega parlamenta.

S tem, da sta se poštevata zemljiški davek in pa dosednji način razdeljenja mandatov za izračunavanje števila novih poslancev, doseglo se je po mojem menenju ravno nasprotno od tega, kar se je hotelo doseči. Gospôda moja! Meni se vidi povsem nepravo in krivično, ako se vsota direktnih davkov, ki se plačujejo v dotični deželi, jemlje za podlago razdeljenju poslancev med posamične dežele, kajti potem bi morali storiti ravno narobe, namreč: kolikor več direktnih davkov plačuje koja dežela in kolikor več poslancev je imela dosedaj, tem manj poslancev bi morala dobiti v novem volilnem razredu in narobe: kolikor manj plačuje davkov v razmerju do števila prebivalstva, in kolikor neugodnejše je bilo dosedanje zastopstvo dežele, tem več število poslancev bi morala dobiti v novem volilnem razredu.

Kar se dostaje načelnega ločenja zastopstva interesov, to je volilnih razredov zastopstva interesov in novega splošnega volilnega razreda, spregovoril bi proti temu le par besed. Takozvano zastopstvo interesov je dan danes ali prav za prav že več let sem le — prazno geslo, geslo za one, o kojih je pred več meseci toli primerno govoril njegova ekscelenca grof Wurmbrand. Danes ne more več služiti kakor geslo, kajti direktni davek sam in jedini absolutno ne more biti več v merilo za število poslanskih mandatov in za političko volilno pravo v obče. Indirektne davščine in vsa druga javna bremena, koje plačuje državljan, nadkrijujejo visoko današnje direktne davke in bi bilo torej povsem pravo, da se volilno pravo, namreč volilno pravo vseh razredov prebivalstva, utemelji na drugem merilu. Tega je lahko najti, ako ga iščemo tam, kjer ga je možno najti, v osebi državljana kakor takega. (Konec prih.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 27. februvarja. 1896.

Državni zbor. Včeraj je imel svojo sejo odsek za volilno preosnovo. Ministerski predsednik je naglašal, da je polagati veliko važnost na to, da se bode volilna reforma povspeševala kolikor le možno. Hitre rešitve ni želeli toliko v interesu vlade, nego v interesu zbornice in vsega prebivalstva. Danes hoče natančno označiti stvar. Ko je nastopil predsedništvo ministerskega sveta, moral je o vprašanju volilne reforme misliti na to, da na jedni strani ne bodo oškodovane koristi države in človeške družbe, z druge strani pa, da bode predloga taka, da jo bode mogla vsprejeti večina. V teh mejah se giblje ta predloga. Obstoječih koristi se ne dotika ta predloga, z druge strani se je pa pokazalo potrebno razširjenje volilnega prava, ne le radi prejšnjih vladnih predlog, ampak tudi radi tega, ker je opravičena zahteva po volilnem pravu za one, ki niso imeli dosedaj tega. Nasproti raznim prorokovanjem o bodoči uredbi volilnega prava naglašja grof Badeni, da ravno po tem namerovanem razširjenju volilnega prava se bode najbolj varovalo dosedanje volilno pravo in njega posestno stanje. Dosedanje skušnje niso pokazale, da bi bilo v splošnem volilnem pravu pravo rešenje obstoječih odnošajev. Tudi v tem pogledu je tako sestavljena ta predloga, da se po isti izognemo nevarnosti, da bi ob nepravem času morali uvajati splošno volilno pravo. Nobeni stranki ni potreba, da bi z vsprejetjem te predloge kaj popustila na svojih načelih. Raznim nasvetom kazala se bode vlada dobrohotno do neke meje. Gledé pomnoženja volilnih upravičencev pa vlada nikakor ne pojde preko določene mere; niti ne bode hotela storiti koraka v nasprotnem zmislu. Kar se dostaje direktnega ali indirektnega volilnega prava, treba določitev prepustiti deželnim zborom. Gosp. minister je zaključil svoja izvajanja z željo, da bi zbornica skoro rešila to vprašanje.

Italijanska — hvaležnost. Ubogi grof Fran Coronini! Vsi dokazi velike naklonjenosti njegove ekscelence do naših primorskih Italijanov ga ne morejo obvarovati pred napadi onih, koje je toli zvesto ščitil velikim ugledom plemenite

svoje osebe v onih kritičnih trenotkih, ko so se v naši Istri dogajale stvari toli teške in usodne nravi, da bi bile v vsaki drugi pokrajini porodile najbrže — obsedno stanje. Da ni bilo takrat grofa Frana Coroninija in intimnih zvez njegovih z najodličnejimi krogi, teško da bi se bila stvar tako iztekla za italijansko stranko, kakor se je, žal, iztekla v resnici. Smelo rečemo, da si je grof Fran Coronini pridobil neveljivih zaslug za laško gospodo in hvaležen spomin bi mu morali hraniti ista v svojih srcih, ako tudi ne bi bil storil zanje prav nič drugega, kakor da jih je rešil v resnem trenotku ter jim pripomogel do triumfa, kakoršen je bil mogoč le pri naših čudnih razmerah, do triumfa v trenotku, ko bi bili gospôda zaslužili najstrožjo kazen.

Toda rekli smo že, da je njegova ekscelenca grof Fran Coronini tudi sicer vedno in rad ljubimkoval z italijansko stranko, kar je tem čudnejše, ako z jedne strani pomislimo, da je morda v Avstriji ni krivičnije stranke, nego je ta naša italijanska stranka, in da se je z druge strani, celó se slovenske, kaj rado naglašalo posebno pravicoljubje in jednako ljubezen njegove ekscelence do vseh deželanov.

A ne le pred in ob istrskih izgrelih je njegova ekscelenca grof Fran Coronini zares občudovanja vrednim samozatajevanjem igral ulogo zaščitnika ljudem, ki se nikdar niso pokazali vredne takega varstva, ampak tudi pozneje, v ravnokar minolih dneh ob zasedanju deželnega zbora goriškega, razprostil je nad njimi svoji mogočni in varni roki. Kde ne ve, kako je zatezal se sejami, ko je italijanska stranka v ravnokar imenovanem deželnem zboru po srečnem, ali če hočete, nesrečnem naključju zašla v manjšino; kako je bil ves poln skrbi in brige, da ne bi slovenska stran prišla v položenje, da bi vsaj za trenotek vračala z isto mero, s katero se je z italijanske strani merilo njej, že leta in leta. Kako se je bal njegova ekscelenca, da ne bi slovenska stranka odrezala od belega hleba večine, zbok česar bi bila nasprotna jej italijanska stranka prisiljena ugrizniti v trdo in trpko škorjjo opozicije. Po našem menenju bi sicer nimalo ne škodilo razvajeni gospôdi, ako bi malce poskusili teško, trudapolno in nehvaležno delo parlamentarne opozicije, kajti potem bi prišli morda do spoznanja, da [treba ceniti in spoštovati tudi opozicijo, o koji sveti dolžnosti vsaki večini pa dosedaj — dejstva govore tako — niso imeli ni pojma ni v Poreču, ni v Trstu ni v Gorici. Taka kura bi morda pripomogla do zbistrenja pojmov v italijanski stranki o pravičnosti in parlamentarni dostojnosti, kakor glavnima znakoma one lastnosti, ki je neizogibna vsaki stranki, da sme zahtevati za-se naslov „poštena“: političke morále. Potrebna bi bila taka kura, pravimo, ali njegova ekscelenca je podoben materi, ki v svoji veliki, sicer plemeniti in naravni ljubezni do svojega otroka hvali in zagovarja, kjer bi morala grajati in — kaznovati. Ljubezen njeg. ekscelence do italijanske stranke je čisto, žal, prečesto, presegala njegovo toli hvaljeno pravicoljubje.

Menili bi toraj, da italijanska gospôda nosijo na rokah takega moža. Kaj še! Italijanska gospôda vsprejemljejo pač radi darove iz rok gosp. deželnega glavarja goriškega, in če že ni drugače, tudi iz rok sicer od njih ne posebno „obrajtane“ avstrijske vlade, ali tega ne poznajo gospôda, da bi vračali dobro za dobro, ljubezen za ljubezen — pojm hvaležnosti ne stoji v njih slovarju!

In ravno njegovi ekscelenci, grofu Franu Coroniniju je usojeno, da mora opetovano piti iz kupe laške nehvaležnosti. Ta nehvaležnost ni mogla najti krepkejšega izraza, nego v dejstvu, da so ga v hipu, ko je ravnokar vse njih velike in z avstrijskega stališča neodpustne grehe pokril z ugledom svoje osebe — iztisnili iz državnega zbora, izreki mu na ta način svoje — nezaupanje! Nezaupanje — rešitelju! Više ne more zlesti tudi najčrniša nehvaležnost. No, ljubezen njegove ekscelence je zlezla še više: varoval in čuval jih je še potem, kakor smo povedali gori.

In dobil je zopet — laško plačilo. Napadajo ga oni, kojim je bil in je dobrotnik. Glasilo laške večine v deželnem zboru goriškem, „Corriere di Gorizia“ ga obsuva sedaj samimi tožbami

in rekriminacijami in ga slednjič imenuje — dragi čitatelj, primi se hitro za kak stol, da ne omahneš vznak! — velikim protektorjem Slovencev! V očigled taki brezobraznosti, taki neverjetnosti mora pač nehati delovanje človeškega razuma in človeške pameti, kakor bi rekel Nemec: da bleibt einem der Verstand stecken! Skoro da bi človek obžaloval to laško gospodo, kajti nehoté se nam vsiljuje domnevanje, da stojimo tu pred psihologiško uganjko, koja bode možno razrešiti le na opazovalnici kojega onih zavodov, kamor pošiljajo one, ki niso več — na čistem.

Dovolite nam, da nekoliko navajamo. „Corriere“ piše: „Grof Fran Coronini se nazivlje Italijana, vendar pa ne stori nikoli ničesar, kar bi bilo v prilog njegovi stranki in volilcem, koje zastopa. Zlasti takrat, ko je došel v deželni zbor knez nadškof Zorn, da se svojim glasom prepreči, da Italijani, izidši iz dvorane, ne store deželnega zbora nesklepčnega in ko je (nadškof) glasoval za podporo slovenski obrtni šoli, bil bi grof Coronini lahko dirimiral se svojim glasom, ali ni storil tega, da se ne zameri Slovincem! Ta filoslovenska občutljivost mora biti tista bolezen v prejasni rodbini bergamaški, ki je dala Slovincem prvaka: grofa Alfreda Coroninija. Grof Fran se nazivlje Italijana, pa govori nemški!“

Tem izlivom grde nehvaležnosti in lažljivosti pridodaje še „Corriere“: Ni ravno slabo to. Le potrpljenje! Da bi le grof Fran prepovedoval nemški in lomil italijanščino: ali on izborni lom slovenščino! V Št. Petru, v prijaznem selu, kjer je grof Fran županom, razobesili so dne 15. t. m. — ruskih zastav, dovoljenjem g. župana. V Št. Petru so bili pred prejšnjim županom Hrobatom laški spisi, in italijansko in furlansko je govorila večina prebivalstva v tej občini. Sedaj, pod županovanjem Coroninija, je vse slovensko. To je lepo italijanstvo.“

Tako je torej cvetje iz vrta „Corriere“vega. A tudi v to cvetje se je zabol trn — naš pri vsaki krivici neizogibni „Piccolo“. Ta-le daje ped nos „Corrieru“, češ, saj si ti najbolj branil grofa Frana povodom zadnjih deželnozbornskih volitev! Ali ga nisi poznal poprej? Ali nisi poznal slabosti tega moža?!

Z naše strani pa še par opazk. To so grozni grehi: grof Fran Coronini je poslovenil vas šempetersko, uvel je tam slovensko uradovanje in konečno daje razobešati — ruske zastave. Ekselencia, tega si pač niste mislili, da zaidete kedaj med Ruse! Na take neslanosti ni da bi človek odgovarjal zaresno, kakor bi bilo brezmiselno prepirati se s takimi falzifikatorji zgodovine, ki kar jednostavno lažejo o narodnem značaju pokrajine v minolih časih. Le jedna opazka v „Corrieru“ je morda resnična in na to opazko hočemo odgovoriti resno, a čisto na kratko. To je opazka o uradovanju šempeterske občine nekdanj in sedaj. Naš odgovor bōdi le ta: župan Hrobat, ali kakor se je nazival, je županoval tedaj, grof Fran Coronini pa županuje danes. Nekdanj smo živeli v dōbi mrtvila avstrijskih Slovanov in v dōbi absolutizma, danes živimo v dōbi konstitucije in duševnega preporoda slovanskih plemen. Nekdanj ni bilo zakonov o enakopravnosti vseh narodov, danes pa imamo tak temeljni zakon! In popred ne bode miru, za to hoče skrbeti probujajoče se čilo in zdravo slovanstvo, dokler se ta zakon ne izvede do zadnje, skrajne mu posledice. Ne tožite torej grofa Frana, ampak tožite, ako res že morate valiti krivdo na druge, zgodovinski razvoj in preporod Slovanstva, in na vse zadnje tudi Previdnost božjo, kije tako določila, da mi ustajamo v današnjih dneh in — vas je strah!

Konečno pa bi vendar le radi vedeli, kako prijaio njegovi ekselenci, grofu Franu Coroniniju, taki pojavi — laške hvaležnosti?! Sicer pa menimo, da še doživimo časov, ko bode grof Fran zagovarjal one, ki so taki, kakoršni — ne bi smeli biti.

K poslednji dopolnilni volitvi na Kranjskem omeniti nam je v pojasnilo vesti, objavljene v poslednjem izdanju našega lista med političnimi vestmi pod zaglavjem „Pri včerajšnji dopolnilni volitvi“, da je po krivdi korektorja ostala v tej vesti tiskovna pogreška, ki za-

trjuje baš nasprotno onemu, kar smo hoteli reči mi. V 11. in 12. vrstici te vesti, števisi od zgoraj, čitati je stavek: „.... smo vedno prorokovali onim, ki so po vsej sili hoteli rušiti vero na Kranjskem“. Tega mi nismo hoteli reči, marveč nasprotno: „.... ki so po vsej sili hoteli rešiti vero na Kranjskem“. Pogreška sama na sebi je sicer toli malenkostna — prišla je v besedo „rešiti“ le črka u namesto e —, da se kaj lahko primeri, kjer treba delati v naglici, vendar pa je zelo važna, ker je pretvorila ves zmisel dotične vesti. Naj torej č. naš čitatelj blagovoljno vzemó na znanje to našo izjavo.

Občinske volitve na Dunaju. Danes torej se je začela obnovljena orjaška borba med liberalci in krščanskimi antisemiti na Dunaju, borba, za koja se mora posebno zanimati tudi sedanja vlada, zlasti pa nje načelnik. Ako bode izid tak, kakoršnega se pričakuje v obče, (in tudi v liberalnem taboru se ne udajajo nikakim iluzijam) potem še le pride prav živo pred oči grofu Badeniju, koliko politiško pogreško je bil storil, da ni predložil Luegerja v potrjenje županom dunajskim. Po svoji lastni krivdi stal bode zopet, a brez potrebe, pred velikim in kočljivim vprašanjem, da-li naj bode še v bodoče vzrkačena občinska avtonomija prvi občini v državi. To vprašanje je sila odijozno. A ne le to, ampak rešitev bode sedaj kočliveja nego je bila prvokrat. Jedenkrat se vlada lahko postavi po robu odločni volji ogromne večine prebivalstva, v drugič utegne postati stvar nevarna za obstanek vlade. Ako se prebivalstvo prestolnice v drugič in odločno postavi proti vladi, potem je došel tudi za to poslednjo trenotek, da mora dvakrat pomisliti, predno enkrat ukrene. Po zopetni zmagi antisemitov — in ta zmaga je skoraj gotova — bode položenje dokaj resno. Kajti to je gotovo, da eventualna bodoča večina izvoli zopet dra. Luegerja županom dunajskim in grof Badeni bode stal pred alternativno: ali nadaljevati boj proti volji večine z nadaljno suspenzijo občinske avtonomije, ali pa priznati, da je prvokrat nekoliko zavozil. Prvo je silno odijozno za vsako konstitucijskelno vlado, drugo pa je — nekoliko grenko. In ako se odloči za to poslednjo rešitev, za priznanje dra. Luegerja, potem moramo še-le prav ponoviti že gori stavljeno vprašanje: ali je bilo treba tega boja? Vemo sicer in poštujemo oziro, ki so vodili grofa Badenija, oziro, ki se dotikajo važnega vprašanja obnovenja pogodbe z Ogersko; ali vendar menimo, da je za grofa Badenija in vsako avstrijsko vlado bolja zaslomba lepo soglasje s prebivalstvom te državne polovice, nego pa vsi lepi obrazi ogerskih mogočnejšev. In kako misli to prebivalstvo brez razlike narodnosti in politiškega mišljenja o obnovljenju pogodbe z Ogersko, o tem so lahko poučili tozadevni sklepi deželnih zborov in raznih drugih korporacij. Ako so toraj Dunajčani zadovoljni z županom Luegerjem, zadovoljni morajo biti tudi Madjari. To so razmišljanja, ki se danes, ob začetku volilne borbe na Dunaju, usiljujejo nam, grofu Badeniju pa morda — tudi!

Nov škandal na Ogerskem. Ni še potihnilo govorjenje o škandaloznih poneverjenjih Pulszkega, Miklosa in drugih, in že ima Ogerska nov škandal, izvirajoči iz splošne korupcije na Ogerskem. V Budimpešti pičela je namreč disciplinarna preiskava proti policijskemu svetovalcu Hugu Chudyju. Kolikor je dokazala preiskava doslej, poneveril je Chudy leta 1894. svoto 312 gld., letos januarja meseca pa 300 gld. Chudyju dovolil je vrhovni mestni kapetan dopust do končane preiskave.

Dogodki v Bolgarski. Iz Sredca poročajo, da so v nedeljo v tamošnji katoliški cerkvi molili za zdravje bolgarskega naroda, namesto, kakor dosedaj, za blagor bolgarskega princa.

Italija v Afriki. Vedno jasniše kaže se vojni načrt Menelikov proti Italijanom. Ta izvaja se sicer počasi, toda železno doslednostjo. Menelik je potisnil Baratierijevo vojsko sčasoma daleč na sever in sedaj vse kaže na to, da jo hoče obkoliti s pomočjo upornih plemen. A ustaja naraščajo kljub službenemu tajeju. O tem svedočijo jasno privatna poročila, došla iz Eritreje v Rim. Službena poročila namreč zatrjujejo, da je dežela Okulé-Kusaj (na jugozapado dosedanje Eritreje, severno Adigrata) doslej popolnoma mirna. To pa nikakor ni res. Ljudstvo je strašno razburjeno, posebno v onem ozemlju, ki leži med krajema Se-

nafe in Kalai (severno Adigrata, južno Asmare). Menelikovi odposlanci da so obvestili prebivalce teh krajev, da isti v kratkem dospé s svojo vojsko tje. Ako bi se to uresničilo, pravi dotično poročilo, potem se digne vsa pokrajina Okulé liki jeden sam mož proti Italijanom. Potem bi bila Baratieriju zaprta pota v središče Eritreje, v tem ko bi ustavili prihajajočo pomoč uporniki, ki stražijo v gorovju na severu.

Nadalje zatrjujejo zasebna poročila, da je vedno še videti Menelikov šator v dolini pri Adui kjer taboruje jeden del Menelikove vojske. Italijanski ogleduhi zatrjujejo, da se četa Šoancev raztega sicer polagoma, toda stalno ter da se hočeje isti raztegniti do onkraj reke Mareb, katera je v sedanji dōbi izvrstna komunikacija. Na ta način bi Menelik storil velik korak da konečnega obkoljenja Baratierijeve vojske, zajedno pa bi združil svoje čete z uporniki v deželah Agamé in Okulé.

General Pelloux, bivši vojni minister, stavil je vladi take pogoje za vrhovno poveljstvo v Afriki, da jih vlada ni hotela sprejeti. Zahteval je n. pr. instrukcij črno na belem (Baratieriju je dala vlada prosto roko), dovoljenje, da se sme umakniti italijanska vojska do Asmare, poleg že določene pomoči še 15.000 mož itd. Ker vlada na vse te pogoje ni hotela ali ni mogla pristati, ostal je general Pelloux lepó doma, nameto njega pa je odpotoval v Afriko general Baldissera, da prevzame vrhovno poveljstvo namesto Baratierija.

Finančno stanje Italije je sila žalostno. K slabemu gospodarstvu pridružili so se še nepotrebni izdatki za vojno proti Abesincem. Kurz ital. rente je te dni že padel na 78% in gotovo pade še niže, če tudi se ital. papirji obrestujejo mnogo bolje, nego oni drugih večih držav. Da gre Italiji finančno prav slabo, priča najbolje nedeljski gospodarski pregled „Neue Freie Presse“, ki je sicer jako prijazna nasproti vsem državam, kjer gospodujejo židje. Ta veleuplivni list pravi namreč, da je nekdo v Evropi jako bolan in ta da je Italija. Vojaki v Afriki prelivajo brezupešno svojo kri. Nikdar še ni bilo take nespametne vojne, ki požira menda vsaki dan jeden milijon lir. Od kod naj Italija vzame denarja. Novih davkov že izsesanemu ljudstvu ne morejo več naložiti, posojilo pa bo moči skleniti le pod najtršimi pogoji. Italija se nahaja v jako resni nevarnosti in politiška kakor gospodarska katastrofa se odkloni le še, ako se koj sklene mir.

Kaj ne pomeni to že nekako napoved splošnega poloma v Italiji? In s tako državo je naša zvezana ter ima še ostati. O joj, o joj!

Važna angleška sodba o Italiji. Vplivni londonski list „Daly Telegraph“ obelodanil je zanimiv članek o italijanski vojni v Afriki. Članek pravi, da kljubu vsemu prijateljstvu, ki je goji Angleška do Italije, vendar ni možno odkrito reči, je-li naj bi bilo želeti Italiji zmage ali pa poraza. Naj se razvije stvar v Afriki že tako ali tako, Italija bode konečno na vsak način gmotno ugonobljena in brisati jo bode treba izmed števil vlevlastij. Rusija nikakor ne dovoli, da bi Italija zasedla Abesinijo, Francozka pa ne dovoli, da bi Italija zasedla Harar. — Kaj bode torej imela Italija od tega, ako tudi reši svojo „čast“?

Na otoku Kreta, stoječem pod turško oblastjo, je jelo zopet vreti. Dogajajo se izgredi proti kristijanskemu prebivalstvu.

Različne vesti.

Bolezen dr. Ante Starčevića. Kolikor razvidimo iz poročil v Zagrebških listih o boleznih hrvatskega prvaka dr. Ante Starčevića, se bolniku doslej ni obrnilo na bolje, a na vso srečo tudi ne na slabše. Bog dal, da bi se obrnilo na bolje temu odličnemu možu!

Čemu imamo mestne stražarje? To vprašanje nam se vsiljuje nehoté v očigled onih sto in sto ljudij ki so ob včerašnjem viharju ponesrečili neposredno zaradi tega, ker se ne izpolnjujejo naredbe mestnega magistrata. Kakor obče znano, obstoji kakor po drugih mestih tudi v Trstu naredba, glasom katere morajo lastniki hiš vselej, kadar zmrzuje na tlaku, dati posuti trotoar pred svojimi poslopji žaganjem, pepelom ali kakoršno-

koli drugo tvarino. No, neštivilno hišnih gospodarjev pa včeraj tega ni storilo in vsled tega je mnogo, mnogo oseb zdrsnilo na ozledenem tlaku ter se ali pobilo, ali pa si celó zlomilo svoje zdrave ude. Magistrat pa ima svoje stražarje brz-kone zaradi tega, da strogo nadzorujejo, je-li občinstvo izpolnjuje naredbe občinske oblasti, ter da opozorijo malomarne na izpolnitev istih ter jih, če je treba, ovadijo. (Kakor so minolo leto ovadili društvo „Sokol“. St.) da bodo kaznovani. Kje pa so čepeli o včerajšnjem viharju slavni mestni stražarji? Zastoj bi jih bili iskali. Mar troši občina denar za te stražarje samo zaradi tega, da poganjajo „babe“, ki so slučajno posedle s svojimi koši tje, kjer to ni dovoljeno? Ali zaradi tega, da se kažejo v „paradi“ na sv. Justa dan in o takih „slavnostih“, ki jih prireja magistrat??

Razpisana poštarška služba. Za poštni urad, ki se osnuje pri Sv. Nedelji pri Vižinadi, okraj Poreč, razpisana je služba poštarja. Plača iznaša 150 gl. na leto ter 40 gl. odškodnine za pisarniške stroške. Jamčevine je treba „položiti“ 200 gl. Prošnje v teku treh tednov c. kr. poštenu ravnateljstvu v Trstu.

Vreme. Nenaravno, zgodnjo spomlad pretrgala je kruta zima, toda le v toliko, da je prav občutno pokazala svoje pravo. Včerajšnji dan nam je pokazal očevidno, kaj se pravi „zimski vihar“. In ta vihar bil takó strašen, da so morali ustaviti ves promet na suhem in na morju, izvzemši železniški promet, ki pa se je imel boriti tudi silnimi težavami. Neštivilno ljudij se je pobilo več ali manj hudo, zdrsnivši na tlaku, pokritim gladko skorjico ledu. Danes pa je zopet posijalo prijazno sonce, in imamo prav prijeten zimski dan, dasi burja ni še podela popolnoma. Zima hotela se je s svojo kruto silo brz-kone samo „malo pošaliti“.

Iz raznih mest naše monarhije došla so poročila o silnih zametih, tudi v Pulju je snežilo, da je bilo veselje. A dovolj snega je padlo tudi v Benetku, Livorni, Speciji, Piacenzi in celó v Genovi. Na Francoskem je hud mraz; takó n. pr. imeli so včeraj v Marziju v solčni, južni Franciji, 13 stopinj pod ničlo!

Za odpuščene kazence. Mestna delegacija tržaška odobrila je svoto 83 gl. 40. nč., s katero je bil prekoračen določeni kredit za nabavo obleke ubožnim, v Trst pristojnim odpuščenim kazencem. Zajedno je določila v isti namen še svoto 100 gl.

Marija Žuljan pomiloščena. Naši čč. čitatelji se morda še spominjajo na naše poročilo o porotni razpravi tržaškega sodišča proti Mariji Žuljan, oni nesrečnici, ki je bila dné 9. avgusta min. leta vrgla pri Ricmanjih svojo 14 mesecev staro hčerko v vodnjak, ker ji je bil nje mož vedno očital, da je dete nezakonsko. To nesrečno ženo obsodilo je tržaško porotno sodišče dné 21. novembra min. leta na smrt na vešalih, kajti razsodba porotnikov bila je soglasna, da je žena kriva umora, toda z večino glasov so zanižali porotniki, da žena ni bila pri pravi pameti, kar je naglašalo spričevalo zdravikov-izvedencev. Proti tej obsodbi je bil uložil branitelj Žuljanove utok, katerega pa je zavrglo najviše sodišče. Nj. Veličanstvo cesar je na podlagi posebnega predloženega Mu poročila pomilostil obsojenko, spregledavši ji smrtno kazn. Najviše in kasacijsko sodišče spremenilo je kazn. v dva najstletno ječo.

K umoru in poskušanjem samomoru na Vrdeli. Doznajemo, da se je obrnilo morilec Škrli toliko na boljše, da se nadejajo zdravniki, da utegne ozdraviti.

Včeraj zjutraj je zdravniško-sodnijska komisija razparala truplo žrtve Antonije Candotti. Prisotna bila je tudi komisija vojaške oblasti. Paranje je dokazalo, da je dobila Candotti tri hitce iz revolverja v prsij. Vse te tri rane bile so sicer nevarne, nobena pa ni bila smrtna. Smrtno rano je prizadel dekletu Škrli z nožem. Nož je narezal srce in vsled tega morala je sirota umreti v istem trenutku. Škrli sicer taji, da j. ustrelil na dekleta, priznava pa, da jo je zabodel z nožem. Zatrjuje zajedno, da ima v Pulju shranjenih več pisem svoje zaročnice, katere mu je pisala lani. Iz teh pisem da je razvidno, da sta bila oba sporazumljena umreti skupno, ako Škrli ne bi bil v položnju v kratkem poročiti se s Candottijevo.

Burja prevrnila vlak. Iz Belegagrada javljajo včerajšnjega dne: Strašen sunek burje vrgel je danes blizu postaje Malinovac vlak iz tira, ki je

bil namenjen iz Belegagrada v Kragujevac. Lokomotiva in šest vagonov se je prevrnilo in se močno poškodovalo. Hudo ranjenih je bilo šest popotnikov in par oseb spremstva.

Ogenj na železniškem vlaku. O vesti, priobčeni pod tem zaglavjem v večernem izdanju od minolega torka, došli nam so še nastopni podatki, oziroma pojasnila:

Omenjenega dne priklopili so se v Gorici mešanemu vlaku št. 1011, došlemu iz Italije ob 5. uri zjutraj, 14 vagonov, med katerimi sta bila tretji in četrti za strojem visoko naložena z metlami in pokrita s plahto za dež. V Trziču ni še nikdo kaj posebnega zapazil pri omenjenih vozeh, a komaj 2 km. od postaje proti Devinu je bil že četrti voz v svetlem ognju, in v naglici ni bilo mogoče storiti drugega, nego odstraniti ostali vlak. Ker pa ni bilo mogoče odpeti le četrtega voza, se je to storilo za petim vozom, kateri je bil prazen in je tudi zgorel od koles. Ta dva voza bila sta oddaljena od zadnjega dela vlaka toliko, da ni bilo nikake nevarnosti več, prve tri vozove pa je peljal strojevodja v Nabrežino. Tja dospelši jelo se je kaditi tudi iz tretjega voza in v nekoliko minutah je i isti svetil gorel, ne da bi bila mogoča kaka pomoč. Ponesrečil ni nikdo. Neumevno pri tem pa je to, da se na južni železnici vozi take vrste blago pri osebnih vlakih, in da se jih uvršča pred pošto in popotniki ter prav pri stroju. Očevidno je vsakomur, da se mora po iskrh iz stroja vneti in da je tako postopanje igra z osebo varnostjo potujočega in plačujočega občinstva. Ni nam dolžnost razsojati, kdo je temu kriv, a le to bi želeli, da dotične oblasti nekoliko posežejo tu vmes. Kaj poreče k temu nj. eksl. gospod železniški minister?

Štrajk v Labinju. O tem štrajku poročajo včerajšnjega dné iz Labinja: Dnó 21. t. m. ustavilo je delo kakih 40 delavcev v premogarnah pri Vinču, sedaj so se pridružili tem štrajkovcem vsi delavci iz premogarn pri Karpanu. Varok temu štrajku je ta, ker delavci jako malo zaslužijo, kajti delo je omejeno le na 18 dnij na mesec. Danes vršila so se pogajanja s štrajkovci posredovanjem rudniških uradnikov in politiške oblasti. Vodstvo premogarn odklonilo je odločno kakoršnokoli povišanje mezde in tudi ne mara povišati število dnij, v katerih koplje premog. Doslej se mir ni kalil.

Italija v Afriki — pa le za smeh! Iz Trsta nam pišejo: Znano je, da izdeluje neka avstrijska tvrdka, toliko priljubljeno (?) pljačo „amaro di Baratieri“. S to pljačo se baje takoj popravijo pokvarjeni želodci. Kakor čujem, si je tudi Mene-lik svoj želodec pekvaril toliko, da ne more nikakor prebaviti italijanske kulture, a tudi omenjeni lek mu nikakor noče hasniti. Vsakakor pa si hoče „neguš“ zboljšati svoje pokvarjeno zdravje in bede neka druga tvrdka počela izdelavati lek pod imenom „dolce di Galliano“. Skušnja nas pouči, v kol ko bode to koristilo. Tudi se govori, a ne vem, je-li resnično ali ne, da se uvede v italijanski vojski v Afriki neko črnilo, zvano „patina di Adigrat“. Vederemo!

Loterijske številke izžrebane dne 26. t. m.:
Brno 2, 25, 72, 84, 27.

Najnovejše vesti.

Dunaj 27. V včerajšnji plenarni seji dunajske borzne komore sklenili so odposlati obem zbornicam državnega zbora peticijo gledé vladne predloge o davku na borzo.

Dunaj 27. Proračunski odsek izročil je vladno predlogo o mirovinah državnih uradnikov poslan-

cema Iru. Beerju in Lupulu, z nalogom, da skupno sporočita o tem predmetu tekom osmih dnij.

Przemysl 26. Blizu postaje Sadova-Višnja povozil je brzovlak dva delavca do smrti, dva druga pa je hudo poškodoval. Strojvodja ni bil kriv na tej nesreči, toda vzel si jo je toliko k srcu, da se je vrgel po noči pod vlak, ki je razkosal tudi njega.

Madrid 27. Komori (zbornici) so razpustili. Nove volitve bodo tekom aprila meseca, zbornico pa se sestanejo zopet dne 11. maja.

Sredec 26. „Agence balcanique“ poroča: Povodom rojstvenega dneva kneza Ferdinanda bila je v stolni cerkvi slovesna služba božja s zahvalno pesnijo. Te cerkvene slavnosti udeležili so se knez, ministri, vsi diplomatje (med temi ruski, francoski in srbski zastopnik). Potem je bilo razgledovanje vojaške posadke v Sredecu. Kljub slabemu vremenu zbralo se je mnogo občinstva, ki je vsklipi pozdravljalo kneza. Po razgledovanju posadke šli so vsi diplomatje skupno v knežev dvor, da mu čestitajo. Zvečer bilo je mesto razsvetljeno in v zastavah. Razne diplomatske agenture razobesile so zastave.

Trgovinske brojavke.
Bučimpešta. Pšenica za jesen 7.12—7.14 Pšenica za spomlad 1896 4.83 — do 6.84. Oves za spomlad 5.93—5.95 — Rž za spomlad 6.33 6.34 Koruza za oktober — — — — — maj-juni 1896 4.31—4.32
Pšenica nova od 78 kil. f. 6.85—7 — od 79 kil. f. 6.95—7.05, od 80 kil. f. 7.00—7.10 od 81 kil. f. 7.05 — 7.15, od 82 kil. for. — — — — — Ječmen 5.40—7.80 proso 6.95—6.35.

Pšenica: Povpraševanje omejeno. Prodaja 12000 met. st. mt. st. 5 nč. ceneje. Vreme: milo.

Praga. Neralinirani sladkor f. 16.15. — — — — — za maj 16.10. Oktober-december 14.60. Malo mirneje.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst 86 carino vred odpošiljatev precej f. 34—34.50 Concasse 34.50—35 — Četvorni 36 — — — — — 36.50. V glavah (sodih) 36.50 37.50 jako stalno. Silno rastoča.

Havre. Kava Santos good average za februar 78 — — — — — za juni 77.50. Mlačno.

Hamburg. Santos good average za mare 64.75 za maj 64.25 za september 61.25. Mirno.

Dunajska borza 27. februarja 1896.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.—	100.95
„ „ „ v srebru	101.05	101.—
Avstrijska renta v zlatu	122.05	122.20
„ „ „ v kronah	101.35	101.40
Kreditne akcije	878.75	875.75
London 10 Lat.	120.70	120.65
Napoleoni	9.58 1/2	9.57
20 mark	11.79	11.79
100 italj. lir	42.65	42.70

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarnе v Pragi.

pripenano izvrstno, bolečine blažече maslo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splešno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo značno varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri slatnem levu“ v Pragi.

IVAN H. POHLY TRST

Ulica Coroneo št. 9.

zastopnik

parnega mlina Concordia

V BUDIMPEŠTI

priporoča najtopleje spoštovanim prijateljem izdelke tega znamenitega mlina.

Vsakoletna produkcija milijon meterskih stotov.

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo

CENE Z NOVA ZNIŽANE

Stiskalnice za grozdje, diferencijalna sestava. Ta sestava stiskalnice ima največjo pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnih koli stiskalnic.

Stiskalnice za masline, hidravliške stiskalnice, brizgaljke proti peronosperi, Vermorelove sestave.

Te moje brizgaljke so znane kakor najboljše ter najcenejše; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere itd. v najboljšem proizvodu.

Ig. Heller, Dunaj

II/2, Praterstrasse 49.

Cenike in spričevala zastoj!

Iščem zastopnikov! Čuvati se je ponarejanj!